

We Lwowie dnia 9. stycznia 1900.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie unormowania w drodze ustawy środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacyi gminnych i powiatowych.

Wysoki Sejmie!

Przy załatwianiu w ostatniej instancji rozlicznych rekursów wnoszonych od orzeczeń Reprezentacyi powiatowych i gminnych stwierdził Wydział krajowy niejednokrotnie, że strony, które czuły się pokrzywdzone orzeczeniami tych władz, wnosiły swe zażalenia względnie rekursy bardzo często albo do instancji niewłaściwej, albo po upływie ustawą określonego terminu lub też wreszcie na ręce niepowołanej do tego władzy.

Rekursy w ten sposób wniesione, chociażby nawet były słuszne, musiał Wydział krajowy w obec wyraźnych postanowień ustawowych odrzucać ze względów formalnych, nie wchodząc w motywa tychże rekursów.

Przyczyną tych wadliwości przy wnoszeniu rekursów jest nieznanomość obowiązujących ustaw, czemu u ludności szczególnie wiejskiej dziwić się nie można, głównie zaś okoliczność, że orzekające władze autonomiczne nie mają obowiązku pouczać strony, w jaki sposób ewentualny rekurs powinien być wniesiony.

Z powodu odrzucenia rekursu ze względów formalnych a tem samym utrzymania w mocy zarekurowanego orzeczenia, może nie tylko strona żaląca się ponieść szkodę, lecz także ucierpieć na tem mogą względy publiczne szczególnie w wypadkach, gdy wydane orzeczenie nie zupełnie było zgodne z obowiązującymi postanowieniami ustawy, łatwo bowiem wówczas powstać może mniemanie, że ustawy mogą być nie przestrzegane.

To spowodowało Wydział krajowy, że uchwałą z dnia 25. kwietnia 1899 L.W. 26.847 (doł. do sprawozdania z czynności Dep. I. za rok 1898/9) wydał stosowne polecenie do wszystkich Wydziałów powiatowych i wezwał je do przestrzegania powyższego rozporządzenia aż do czasu uregulowania sprawy w drodze specjalnej ustawy krajowej.

Ponieważ rzezone rozporządzenie Wydziału krajowego jest tylko zarządzeniem tymczasowem i sprawy stanowczo uregulować nie może, przeto przedkłada Wydział krajowy w załączeniu projekt wydać się mającej ustawy w tym przedmiocie.

Wydział krajowy zauważa przytem, że ustawą z dnia 12. maja 1896 Dz. p. p. Nr. 101. wydane zostały podobne postanowienia, dotyczące postępowania przy wnoszeniu i załatwianiu rekursów skierowanych przeciw decyzjom i zarządzeniom władz politycznych.

Analogiczne postanowienia zawiera także ustawa z 19. marca 1876 Dz. p. p. Nr. 28 co do orzeczeń wydanych przez c. k. władze skarbowe, niemniej też procedura cywilna wydana ustawą z 1. sierpnia 1895 Dz. p. p. Nr. 113 oraz instrukcyja sądowa z dnia 5. maja 1897 Nr. 112 Dz. p. p.

Wydział krajowy wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Adolf Vayhinger w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem co do środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacyi gminnych i powiatowych.

§. 1.

Rekurs względnie zażalenie lub odwołanie się przeciw orzeczeniu, zarządzeniu, rezolucyi lub uchwale Reprezentacyi gminy t. j. Zwierzchności gminnej, Magistratu, Rady gminnej, lub Rady miejskiej i Reprezentacyi powiatowej t. j. Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej w sprawach własnego zakresu działania gminy lub powiatu, należy wniesić w terminie 14 dniowym, o ile specjalna ustawa innego nie wyznacza terminu.

§. 2.

Termin do wniesienia rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu lub ogłoszeniu orzeczenia, zarządzenia, rezolucyi lub uchwały.

Rekurs wniesić można ustnie do protokołu lub pisemnie.

Dzień nadania na pocztę uważany będzie również jako dzień wniesienia rekursu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

O dopuszczalności lub spóźnionem wniesieniu rekursu orzeka instancja rekursowa.

§. 3.

O ile ustawy nie zawierają odmiennych przepisów, wniesić należy rekurs od postanowień Reprezentacyi gminnej za pośrednictwem Zwierzchności gminnej względnie Magistratu, od postanowień zaś Reprezentacyi powiatowej za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

§. 4.

Władze w §. 1. wymienione mają w swoich orzeczeniach, zarządzeniach, rezolucyach i uchwałach wyraźnie oznaczać, czyli przeciw odnośnemu postanowieniu rekurs jest dopuszczalny, do której władzy rekurs ten ma być wystosowany, oraz na czyje ręce i w jakim terminie ma być wniesiony.

Jeżeli mylnie oznaczony został termin do wniesienia rekursu i rekurs wniesiony został w tym mylnym terminie, jednakże po upływie ustawowego terminu, kompetentna instancja obo-

wiązaną jest rekurs taki załatwić z pominięciem tej wadliwości. Stronie interesowanej przysługuje jednak prawo wnieść rekurs przeciw podobnemu mylnemu oznaczeniu terminu.

Jeżeli wymienione w ustępie pierwszym tego paragrafu pouczenie wcale nie zostało podane albo też mylnie podano je co do niedopuszczalności rekursu, co do władzy, do której rekurs ma być wystosowany lub na ręce której ma być wniesiony, rekurs jeśli tylko wniesiony został w terminie ustawowym, załatwiony być winien z pominięciem tego rodzaju przeszkód.

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
